



Práca sa zaoberá vzťahom medzi povahou peacekeepingovej misie a potenciálnym pozitívnym výstupom z tejto činnosti a úspešnosťou peacebuildingu v špecifickom kontexte etnopolitických konfliktov. Etnopolitické spory predstavujú stále živú výzvu najmä pre OSN, ktorá je jedným z hlavných aktérov v snahe o pomoc pri ich riešení a ktorá ponúka konkrétne nástroje zahraničnej politiky na ich riešenie - peacekeepingové misie. Komparatívna prípadová štúdia pracuje s predpokladom, že povaha etnopolitického konfliktu a povaha strán v ňom zúčastnených ovplyvňuje významnou mierou zapojenie a pôsobenie peacekeepingových misií pri riešení týchto konfliktov. Pomocou teórií vzniku a riešenia etnických konfliktov vytvára diplomová práca rámec, v rámci ktorého má byť vysvetlená ich komplikovanejšia riešiteľnosť, ako aj inhibítory teoreticky úspešných modelov. Práca vymedzuje aj typológiu peacekeepingových operácií OSN a zúžené poňatie ďalšieho nástroja zahraničnej politiky, peacebuildingu, a to konkrétne na jeho politické a bezpečnostné aspekty. Dáta prípadových štúdií Macedónska, Bosny a Hercegoviny, Kosova a Cypru následne poskytujú priestor na formuláciu čiastkových záverov a zistení skúmanej kauzálnej väzby.